

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ה ע"א

פרשת שמות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לֹא דִינָא, הוֹאִיל וּפִטְרוּנָא נִחְתָּא דִּיִּחְתּוֹן שְׁמֵשׁוּי עֲמִיָּה, הֵיִינוּ דְכְּתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב. רַבִּי יַעֲקֹב דְּכִפֵּר חֲנָן אָמַר מִשְׁמִיָּה דְר' אַבָּא, מֵאֵן אֵינוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּהֲכָא. אֵינוֹן דְּאֶתְקֵרוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּשׁ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, [נ"א רבי יצחק] [נ"א רבי יוסי] קל וחמר, ומה כשנצל יעקב מלבן כתוב (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים - כְּשִׁירְד לְגָלוּת וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה, אֵינוֹ דִּין שְׁהוֹאִיל וְהַפְטָרוֹן יוֹרֵד, שְׁיִרְדוּ גַם שְׁמֵשׁוּי עֲמֻ? הֵינוּ שְׁכָתוֹב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב. רַבִּי יַעֲקֹב מְכַפֵּר חֲנָן אָמַר מִשְׁמֻ שֶׁל רַבִּי אַבָּא, מִי הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּאֵן? אוֹתָם שְׁנִקְרָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּשׁ.

טקסט הזוהר

ר' אַבָּא פִּתַּח וְאָמַר, (בראשית נ"ח ב') (תהלים מ"ו) לָכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ. אֵל תִּקְרִי שְׁמוֹת. אֵלָּא שְׁמוֹת. וְאִזְלָא הָא כְּהָא דְאָמַר ר' חֲזִיא, כְּגֻוּנָא דִּרְקִיעָא, עֶבֶד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאֶרְעָא בְּרִקִיעַ אֵית שְׁמֵהּ קַדִּישׁוֹ, בְּאֶרְעָא אֵית שְׁמֵהּ קַדִּישׁוֹ.

רבי אבא פתח ואמר, (תהלים מו) לכו חזו מפעלות יי אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות אלא שמות. והולך זה כזה, שאמר רבי חייא, כמו פרקיע עשה הקדוש ברוך הוא בארץ. פרקיע יש שמות קדושים, ובארץ יש שמות קדושים.

טקסט הזהיר

אמר רבי יהודה (נ"א רבי יוסי) בפה הוא יומא דנחת יעקב למצרים, נחתו עמיה שתין רבוא דמלאכי עלאי. ר' יהודה פתח, (שיר השירים ג') הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב וגו' קוזמיטין דגליפין בקנדיטא (ס"א בקלדיטא), סחרן בדוכתיה קוזמיטין בשביעא, גליפין בשתיתא, הדא הוא דכתיב, ששים גבורים סביב לה.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה [נ"א רבי יוסי], באותו יום שירד יעקב למצרים, ירדו עמו ששים רבוא מלאכים עליונים. רבי יהודה פתח, הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב וגו', שלטונים שחקוקים במפתח, סוככים במקומו השלטונים בשביעי, וחקוקים בששי. זהו שכתוב ששים גבורים סביב לה.

טקסט הזהיר

הנה מטתו: דא איהי (בראשית רכ"ה) שכינתא. של שלמה: מלכא דשלמא דיליה. ששים גבורים סביב לה: אלין אינון שתין רבוא דמלאכי עלאי, דאינון מחילא דשכינתא, דנחתת עם יעקב למצרים. מגבורי ישראל: ישראל דלעילא, הדא הוא דכתיב ואלה שמות בני ישראל וגו', איש וביתו באו: אינון ונימוסיהון.

תרגום לעברית

הנה מטתו - זוהי שכינה. של שלמה - המלך שהשלום שלו. ששים גבורים סביב לה - אלו הם ששים רבוא מלאכים עליונים, שהם מחיל השכינה שירדה עם יעקב למצרים. מגבורי ישראל - ישראל שלמעלה. זהו שכתוב ואלה שמות בני ישראל וגו', איש

ר' חייא הוה אזיל מאושא ללוד, והוה רכיב על חמרא, והוה ר' יוסי עמיה, נחית ר' חייא, ושקליה בידוי לר' יוסי, אמר ליה, אי בני עלמא ידעין יקרא סגיא דיעקב, בשעתא דאמר ליה קודשא בריה הוא, אנכי ארד עמה מצרימה, הוה מלחכי עפרא, תלת פריסי קריב לקבריה, דהכי מפרשי מרנא רבכי עלמא, מאריהון דמתניתא, כתיב (שמות י"ח) ויצא משה לקראת חותנו, אהרן חמא למשה דנפק, ונפק עמיה, ואלעזר ונשיאי וסבי נפקו עמיה, ראשי אבהו, ומערעי כנשתא, וכל ישראל נפקו עמהו, אשתכחו דכל ישראל כלהו, נפקו לקבליה דיתרו, מאן חמא למשה דנפיק ולא פוק, לאהרן ולרבכי דנפיקי, ולא פוק. אשתכח, דבגין משה נפקו כולהו. ומה, אי בגין משה כה, בגין קודשא בריה הוא, כד אמר אנכי ארד עמה מצרימה, על אחת כמה וכמה.

רבי חייא היה הולך מאושא ללוד, והיה רוכב על חמור, והיה רבי יוסי עמו. ירד רבי חייא ותפס ידי רבי יוסי. אמר לו, אם בני העולם היו יודעים כבודו הרב של יעקב בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא אנכי ארד עמה מצרימה, היו מלחכים את העפר של פריסאות קרוב לקברו, שפך מפרשים מורינו גדולי עולם בעלי המשנה, כתוב (שמות ח) ויצא משה לקראת חתנו, אהרן ראה שמשה יוצא, ויצא עמו, ואלעזר ונשיאים וזקנים יצאו עמו, ראשי אבות וקרואי העדה, וכל ישראל יצאו עמם. נמצא שכל ישראל כלם יצאו לקראת יתרו. מי ראה את משה יוצא ולא יצא? את אהרן והגדולים שיוצאים והוא לא יצא? נמצא שבגלל משה יצאו כלם. ומה אם בשביל משה כה - בשביל הקדוש ברוך הוא כשאמר אנכי ארד עמה מצרימה על אחת כמה וכמה.

עד דהוו אזלי, פגע בהו ר' אבא. אמר רבי יוסי, הא שכינתא הכא, דחד ממאריהון דמתניתין עמנא. אמר ר' אבא, במאי עסקיתו. אמר רבי יוסי, בהאי קרא, דכתיב אנכי ארד עמך מצרימה וגו'. כד נחת יעקב למצרים, דכתיב, ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, את אוליה, דכלהו נחתו עם יעקב למצרים.

תרגום לעברית

עד שהיו הולכים, פגש בהם רבי אבא. אמר רבי יוסי, הרי שכינה כאן, שאחד מבני המשנה עמנו. אמר רבי אבא, במה עסקתם? אמר רבי יוסי, בפסוק הזה שכתוב אנכי ארד עמך מצרימה וגו'. כשירד יעקב למצרים, שכתוב ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, אתה למד שכלם ירדו עם יעקב למצרים.

טקסט הזוהר

אמר ליה ר' אבא, ודא לחוד הות. פתח ואמר (יחזקאל א') ה'ה ה'ה דבר יי' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר. תלת פלוגתן הכא. חדא, דתנינן, אין שכינה שורה בחוצה לארץ. וחדא, דלא הוה מהימן כמשה, דכתיב ביה, (במדבר י"ב) בכל ביתי נאמן הוא, והוא, גלי ופרסם כל גנזייה דמלכא. וחדא, דאתחזי כמאן דלא שלים בדעתיה.

תרגום לעברית

אמר לו רבי אבא, וזה היה לחוד? פתח ואמר, (יחזקאל א') היה היה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר. שלש קשיות כאן, אחד - ששנינו שאין שכינה שורה בחוץ לארץ, ואחת - שלא היה נאמן כמשה, שכתוב בו (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, והוא גלה ופרסם את כל גנזי המלך, ואחת - שנראה כמי שלא שלם בדעתו.

אֵלָא הָכִי אֲסִיקְנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, חֶס וְשָׁלוֹם דִּהָא יִחְזַקְאֵל נְבִיאָה שְׁלִימָא הָוָה, וּבְרִשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָלִי כָּל מַה דְּגָלִי. וְכָלְהוּ אֲצִטְרִיךְ דִּיגָלִי וַיִּפְרֹסֶם, עַל כָּד תִּרְיִן מִמָּה דְּגָלִי, דִּהָכִי תִנּוּ, מֵאֵן דְּרָגִיל לְמַסְכֵּל צִעָרָא וכו'. (עיין לעיל ד' א' ב' שורה ד' עד מה דגלי) וְכֵלָא אֲצִטְרִיךְ, וּמַעְלָמִין לָא שְׂבִיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, עַד דִּהָוָה אֲתִי לְמִידָר דִּיורִיָּה עֲמָהוּן, כָּל שְׂכָן בֵּיעָקֵב, דִּהָוָה נְחִית בְּגִלוּתָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ, וְקוּדְשִׁין עֲלָאִין, (ותתאין) וְרִתִּיכִין, דְּנִחְתּוּ כָּלְהוּ עִם יַעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכָתִיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב.

תרגום לעברית

אֵלָא כֹּה הִסְקֵנוּ בְּמִשְׁנֵתָנוּ, חֶס וְחִלְיָה, שְׁהָרִי יִחְזַקְאֵל הָיָה נְבִיא שָׁלֵם, וּבְרִשׁוּתוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּלָה כָּל מַה שְּׁגָלָה, וְהַכֹּל הוּא הַצִּטְרָה לְגִלוּת וּלְפִרְסָם, עַל כָּל אֶחָד פִּי שְׁנַיִם מִמָּה שְּׁגָלָה. שְׂכָךְ שְׁנִינוּ, מִי שְׂרָגִיל לְסַבֵּל צִעַר וכו', וְהַכֹּל הַצִּטְרָה, וּמַעֲוָלָמִים לֹא עֹזֵב הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת, עַד שֶׁהָיָה בָּא לְדוֹר בְּמִדּוּרוֹ עִמָּהֶם, כָּל שְׂכָן בֵּיעָקֵב שְׁהָיָה יוֹרֵד לְגִלוּת, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ וְקוּדְשִׁים עֲלִיוֹנִים [ותחתונים] וּמִרְכָּבוֹת, שְׁכָלָם יָרְדוּ עִם יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (הע"ב) ◆

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֲרֵי ר' אַבָּא פָּתַח וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') אֲתִי מְלָכְנוּן כְּלָה אֲתִי מְלָכְנוּן תְּבוּאִי. תָּא חַזִּי, וְוִי לֹון בְּנֵי נָשָׂא דְלֹא יִדְעִין, וְלֹא מְשַׁגְּיחִין בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּהוּן, דְּתִנָּיָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בֵּת קוֹל נִפְקֵת מִטּוּרָא דְחוּרְבַּ, וְאָמַר, וְוִי לֹון לְבָנֵי נָשָׂא מְפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּהוּן, וְוִי לֹון לְבָנֵי נָשָׂא מְעֻלְבוֹנָה

דָּבָר אַחֵר, רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (שיר ד) אֲתִי מִלְכָּנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְכָּנוֹן תְּבוּאִי. בֹּא וּרְאֵה, אוֹי לָהֶם לְכַנִּי אָדָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מְשַׁגְּיחִים בְּכָבוֹד אֲדוֹנָם, שֶׁלְּמַדְנוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יוֹצֵאת בַּת קוֹל מִהָר חוֹרֵב וְאוֹמֶרֶת: אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲבֹדֶת רַבּוֹנָם! אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה! שָׁאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל מִי שֶׁמְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְסַגֵּל מַעֲשִׂים טוֹבִים, יוֹרֵשׁ עוֹלָם שָׁלֵם. וְכָל מִי שֶׁלֹּא מְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים, לֹא יוֹרֵשׁ לֹא זֶה וְלֹא זֶה. וְהָרִי שְׁנִינוּ, יֵשׁ מִי שֶׁיוֹרֵשׁ עוֹלָמוֹ כְּפִי מְקוֹמוֹ וְכְפִי מֶה שֶׁרְאוּ לּוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא שְׁנִינוּ אֲלָא בְּמִי שֶׁאֵין לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים כָּלָל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.